VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

19e jaargang - nummer 10

ZOUT EN LICHT
Gods maatstaf

Voor wie ben jij een dwaas?
Bereid zijn om een verschil te maken

Het succesvolle verkooppraatje
Wees het product

copyright 2018 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger

Layout en ontwerp:
Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefnederland@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit Het Boek, tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 *Als je het mij vraagt*
4 *Jezus op ongewone plaatsen*
6 *Zout en licht*
12 *Het succesvolle verkooppraatje*
14 *De muziek van ons leven*
16 *Je roeping vinden*
20 *Voor wie ben jij een dwaas?*
24 *Jonathans integriteit*
26 *Eeuwigheid*
28 *Gelukkige mensen*

Als we het geschenk van een liefdevolle gedachte in het hart van een vriend zouden plaatsen, in plaats van kostbare juwelen of bloemen te geven, zou dat het soort geven zijn dat de engelen doen.

Een welbesteed leven

Er staat een heleboel in de Bijbel over het doel van ons leven. Koning Salomo die in de Bijbel de wijste man van zijn tijd wordt genoemd,[1] ontdekte hoe zinloos het is om alleen voor deze wereld te leven. Hij maakt deze opmerkingen aan het einde van het boek Prediker: "Dit is mijn uiteindelijke conclusie: heb ontzag voor God en volg zijn geboden op, want dat is de opdracht voor ieder mens."[2]

De auteur van Psalm 73, Asaf genaamd, heeft het over zijn zoektocht naar betekenis nadat hij slechte mensen van het leven zag genieten, zonder enige zorgen. Tenslotte ontdekte hij dat vriendschap met God toch de grootste zegen is.

Hij zegt: "En ik? Ik ben gelukkig als ik dicht bij God ben."[3]

Maar dan hebben we nog niet naar alle kanten van de zaak gekeken. De Benedictijnse Zuster Noëlla, die een doctoraal heeft behaald in moleculaire biologie en een Fulbright studiebeurs heeft gekregen voor het bestuderen van Franse kazen, geeft inspirerende presentaties waarbij ze het maken van kaas vergelijkt met haar geestelijke leven.

Een deel van onze groei als Christenen verkrijgen we door gebed en het bestuderen van Gods Woord, maar Zuster Noëlla zegt dat we het ook krijgen door onze handen vuil te maken en Gods werk te doen, waarbij ze het motto aanhaalt dat de Benedictijnse orde gebruikt: ora et labora – bid en werk. Ofschoon het geestelijke aspect; een voortdurende inzet om dichter bij God te komen, meer tijd besteden aan het lezen van Zijn Woord en te groeien in onze relatie met Hem, belangrijk is, zal deze aflevering van Actief meer gericht zijn op de praktische aspecten van het Christelijk leven. Ik sluit mijn praatje af met dit citaat van Albert Barnes: "Als we geen andere manier hebben om goed te doen, als we arm zijn, onwetend en onbekend, kunnen we toch nog iets goeds doen in ons leven. Geen oprechte en nederige Christen leeft tevergeefs. Het zwakste lichtje in de nacht kan van nut zijn."

1. Zie 1 Koningen 4:30
2. Prediker 12:13
3. Psalm 73:28

Samuel Keating

Jezus vinden op ongewone plaatsen

Door Iris Richard

Ik zat weer eens in een van die gevreesde opstoppingen in onze stad. De eindeloze rij auto's, vrachtwagens en bussen kroop stapvoets voort, terwijl voetgangers, brommers en fietsen iets beter opschoten tussen de verkeersbanen door. De vervuilde lucht hing zwaar over het geheel en ik werd er misselijk van. Ik keek met opeen geklemde lippen naar de ongeplaveide voetgangerspaden waar modderplassen in stonden na de regen die net gevallen was en toen zag ik tussen de venters met tweedehands spulletjes, groenten en fruit die op dekzeilen uitgestald waren, een gehandicapt jongetje zitten. Het joch was niet ouder dan een jaar of zeven en hij hield zijn hand uitgestrekt voor een aalmoes.

De baan naast me was het dichtst bij de stoep en ik keek aandachtig naar een kar die voortgetrokken werd door een man met een versleten broek, een gescheurd T-shirt en modderschoenen. Hij zag er gespannen uit en zijn gezicht droop van het zweet. Zijn spieren puilden uit terwijl hij de zware kar, die volgestapeld lag met aardappelzakken, probeerde te manoeuvreren. Toen keken het gehandicapte jongetje en de man elkaar aan en hij stond stil, viste een geldstuk uit zijn zak en legde het in de uitgestrekte hand van het jongetje. Het jongetje begon breed te lachen, het was een prachtige glimlach, en hij riep vrolijk: "Dank u meneer. God zegen u."

Ik moest denken aan het voorbeeld dat Jezus ons gaf toen Hij zich inzette voor de onderdrukten, de lammen en de blinden. Ik bad die avond dat ik mezelf kon geven als handen en voeten voor God voor iemand in nood, om Jezus te zijn voor anderen, "of het me nu gelegen komt of niet."[1]

Al snel kreeg ik de gelegenheid om dit gebed in praktijk te brengen. Toen mijn dochter op de kraamafdeling van het ziekenhuis lag en op het punt stond haar derde kind ter wereld te brengen, was er een vrouw achter het scheidingsgordijn naast ons die haar weeën nauwelijks kon verdragen.

Ik kende haar niet, maar ik voelde me aangespoord om naar haar toe te gaan en haar te vragen of ik haar misschien kon helpen. Ik ben al vaak bij bevallingen geweest en ik bood aan haar te helpen met haar ademhaling, zodat de pijn wat draaglijker zou worden. Ze klemde zich aan me vast en leerde het snel, zodat ze zich wat kon ontspannen tussen de weeën door. "Je bent een engel," hijgde ze na een bijzonder sterke wee.

"Ik ben geen engel," antwoordde ik, "ik probeer alleen maar te doen wat God me laat zien."

<< >>

1. 2 Timotheüs 4:2

ZOUT EN LICHT

Naar een artikel van
Peter Amsterdam

Jezus opende de Bergrede met de Zaligsprekingen, die een overzicht geven van Zijn plan voor Zijn volgelingen, hoe ze naar hun geloof moeten leven. De rest van de Bergrede heeft Hij het over verdere gedetailleerde principes die op de Zaligsprekingen gebaseerd zijn. Een van die principes, vlak na de Zaligsprekingen, is:
"U bent als zout voor de wereld. Maar als het zout zijn kracht verliest, hoe moet je het dan smaak geven? Waar is het dan nog goed voor, behalve om weggegooid en door de mensen vertrapt te worden? U bent het licht van de wereld, een stad op een berg kan iedereen zien. Men steekt immers geen lamp aan om er vervolgens een emmer overheen te zetten? Die lamp moet toch op een standaard staan en licht geven voor iedereen in huis? Laat daarom ook uw licht voor alle mensen schijnen. Als zij dan de goede dingen zien die u doet, zullen zij uw hemelse Vader eren."[1]

In de oudheid was zout veel belangrijker dan het nu is. Volgens de Wetten van Mozes moesten de offeranden in de tempel zout bevatten en de Romeinse soldaten ontvingen een deel van hun salaris in zout. Een klein beetje zout in het eten doordringt alles in het gerecht, waardoor het zoveel lekkerder smaakt. De eigenschappen die in de Zaligsprekingen en de verdere Bergrede worden aangehaald komen bij ware volgelingen van Jezus tot uiting en beïnvloeden anderen ten goede. Op die manier zijn zij als "zout" en geven smaak aan iedereen om hen heen.

Sinds de oudheid is zout ook gebruikt om voedsel, met name vis en vlees te conserveren, waardoor het minder gauw bederft en verrot. De invloed van gelovigen in de wereld kan en moet individuele personen en de maatschappij beïnvloeden op een manier die goede en goddelijke waarden voorstaat

en de waarden die de Bijbel als goddeloos bestempelt weerleggen.

Nu weten we dat puur zout (sodiumchloride) zijn zoutigheid niet zal verliezen. In de tijd van Jezus was het zout echter niet puur aangezien ze geen raffinaderijen hadden. Het zout in Palestina was over het algemeen uit de Dode Zee afkomstig. Het was veel fijner dan het zout waar wij nu aan gewend zijn; meer als een soort poeder, en het bevatte een mengsel van andere mineralen. Aangezien sodiumchloride het meest oplosbare gedeelte van het mengsel was, kon het er uitgespoeld worden of kon het oplossen als het blootgesteld werd aan condensatie of regenwater.

Wanneer dat gebeurde, zelfs al leek het witte poeder uiterlijk nog op zout, dan smaakte het niet meer zo en had het ook niet meer de conserverende eigenschappen van zout. Dan was het nergens goed meer voor. Evenals smakeloos zout worden discipelen die niet echt toegewijd zijn aan volgelingschap, ineffectief.

Daarna gebruikte Jezus nog een metafoor over licht, waarbij hij uitlegde dat het leven van een discipel verondersteld is de wereld om hem heen licht te geven en dat discipelen, wier levens de werken van de Vader niet weerspiegelen, als lichten zijn die niet gezien kunnen worden.
De wereld heeft het licht van Jezus nodig, en Zijn discipelen moeten zichtbaar zijn, als een stad op een heuvel die overdag en 's nachts van verre al gezien wordt, vanwege de lichten die branden.

Jezus sprak ook van een lamp die licht geeft in een huis. Een typisch boerenhuisje in Israël had maar één kamer, dus een lamp zou voldoende zijn geweest om het hele huis te verlichten. Een lamp voor huishoudelijk gebruik was in de tijd van Jezus een ondiepe schaal, gevuld met olie waar een lont in zat. Hij bleef meestal op een plaats staan, bovenop een standaard. Jezus legde uit dat mensen de lamp op een standaard zetten om het hele huis te verlichten, ze zetten hem niet onder een korf waar het licht niet te zien is.

Een korf, in sommige bijbeluitgaven vertaald als schaal, was een vat dat gebruikt werd om graan in af te meten en bevatte ongeveer negen liter. Hij was vervaardigd van aardewerk of riet. Als je zoiets over de lamp heen zou zetten zou het licht er helemaal onder schuil gaan en na verloop van tijd zelfs helemaal uit gaan.

Om echt iets aan de lamp als verlichting te hebben moet hij zichtbaar zijn, dus zou het belachelijk zijn om het licht te bedekken, omdat dat tegen het doel ingaat waarvoor de lamp gebruikt wordt. Zo moeten ook wij, als we effectieve Christenen willen zijn, leven op een manier die het voor anderen zichtbaar maakt dat we volgelingen van Christus zijn, een leven dat overeenstemt met de dingen die Jezus onderwees. Op dezelfde manier dat een stad op een heuvel duidelijk zichtbaar is en een lamp licht geeft aan het hele huis, zijn wij verondersteld het licht van God te zijn voor degenen met wie we in aanraking komen.

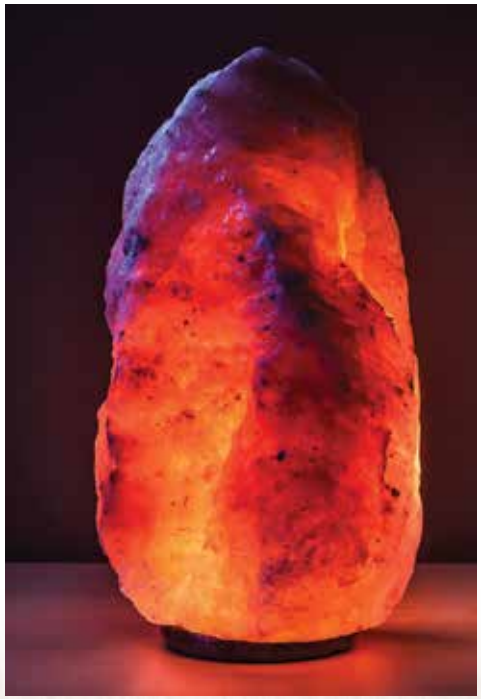

Verderop in de Bergrede geeft Jezus Zijn discipelen de raad dat zij anderen niet moeten laten zien wanneer ze goede daden verrichten, wat op het eerste gezicht tegenstrijdig lijkt met wat Hij hier zegt: “Laat daarom ook uw licht voor alle mensen schijnen. Als zij dan de goede dingen zien die u doet, zullen zij uw hemelse Vader eren.”

Bij het leven volgens ons geloof moeten we er alles aan doen om een afspiegeling te zijn van God: liefdevol, genadig, en medelevend in onze daden, anderen helpen, geven aan mensen die het nodig hebben, e.d. Het moet echter met het doel zijn die dingen ter ere van God te doen, niet onszelf. Ons doel bij het in praktijk brengen van de leer van Jezus moet zijn, van God te houden en onze naaste lief te hebben zoals we onszelf liefhebben en niet om onszelf op te hemelen. Het is een onderdeel van wie we zijn als Christenen, aangezien het ons doel is, te leven op een manier die God groot maakt. Nu we bij Gods grote familie horen, weerspiegelen we Zijn eigenschappen omdat Hij onze Vader is.

Volgelingen zijn van Jezus en Zijn leer onderscheidt ons van anderen. Zoals Jezus zei: “De mensen zouden alleen van jullie houden als jullie bij de wereld hoorden. Maar nu dat niet zo is, haten zij jullie. Dat doen zij omdat Ik jullie van hen heb weggeroepen.”2 De apostel Paulus drukte het uit als volgt: “Want uw hart, dat eens vol duisternis was, is nu vol van het licht van de Here. Laat dat dan ook blijken uit uw doen en laten. Het gevolg van het licht in u, is dat u alleen maar doet wat goed, juist en waar is.”[3]

Discipelen van Jezus zijn het licht van de wereld, en net zoals een stad op een heuvel die niet verborgen kan blijven, als een lamp die licht geeft aan het hele huis, zijn wij geroepen om het licht dat in ons is te laten schijnen op een manier die anderen kunnen zien, zodat zij God de eer zullen geven. Als Christenen worden wij verondersteld het licht van God te weerspiegelen in onze wereld, om de weg naar Hem bij te schijnen. Het hoort bij het werk van een gelovige.

De roeping van Christenen is, het zout van de aarde en het licht van de wereld te zijn. Om effectief te zijn en onze roeping na te komen moeten we zoutig blijven en er voor zorgen dat ons licht niet bedekt wordt, anders worden we waardeloos; zout dat geen smaak meer heeft, en licht waar niemand iets aan heeft.

Onze verbintenis als volgelingen van Jezus is, Zijn leer na te volgen zodat het licht dat in ons is voor anderen schijnt, zodat zij onze goede werken zien, en God in ons weerspiegeld zien. Het is de hoop dat zij te weten willen komen waarom we zijn zoals we zijn en dat zij dan een relatie met God aan willen gaan en Hem zullen eren.

Mogen we allemaal echt zout voor de wereld zijn en lichten van de wereld.

1 Mattheüs 5:13-16
2 Johannes 15:19
3 Efeziërs 5:8-9

HET SUCCESVOLLE VERKOOPPRAATJE

Door Marie Alvero

Vandaag gingen we naar de winkel om een stofzuiger terug te brengen die ik kort geleden had gekocht, maar die niet goed bleek te werken. Nadat we hem teruggebracht hadden zouden we natuurlijk opeens weer zonder stofzuiger komen te zitten, dus gingen we terug naar de afdeling waar stofzuigers van allerlei merken en modellen stonden uitgestald. Toevallig stond een vertegenwoordigster van een van de merken daar haar koopwaar te demonstreren. Deze dame verstond haar vak als vertegenwoordiger. Ze droeg een blouse met het logo van het merk dat ze verkocht en vertelde de mensen dat zij dit merk zelf bij haar thuis gebruikte. Deze stofzuigers kostten twee keer zoveel als andere merken, maar ze was zo enthousiast over de kwaliteit en hoe goed ze werkten, dat je makkelijk overgehaald kon worden om er een te kopen. Daarbij was je er ook nog eens van overtuigd dat je een voordelige aankoop had gedaan. Ze kende het product door en door, ze was er trots op en liet je geloven dat jij er ook een nodig had!

Terwijl we een veel groter bedrag neertelden dan we verwacht hadden voor de stofzuiger die we “beslist moesten hebben” en ik er aan dacht dat ik normaal nooit zo makkelijk over te halen ben om ergens zoveel voor te betalen, vroeg ik me af of ik ooit iets met zoveel succes zou kunnen verkopen.

In het bijzonder; “verkoop” ik Jezus met zoveel succes? Als je mij aankijkt, is het dan te zien dat ik Hem “vertegenwoordig”? Ben ik zo gepassioneerd over mijn product dat ik jou kan overtuigen dat jij het ook nodig hebt, zelfs als je er een hoop voor over moet hebben?

Die vraag was niet zo gemakkelijk te beantwoorden. Ik denk dat het uiteindelijke doel is voor ons als volgelingen van Jezus, dat anderen Jezus willen leren kennen door de manier waarop ze ons zien leven en horen praten. En als we daar tekort in schieten denk ik dat er maar één oplossing is: het product beter leren kennen.

Ik kwam tot de conclusie dat ik Hem misschien niet goed genoeg ken, als ik niet wild enthousiast ben over Jezus. Als ik er niet voor kan zorgen dat jij meer van Jezus in je leven wilt hebben, dan is dat waarschijnlijk omdat ik zelf niet genoeg van Hem in het mijne heb. Als het onze hoop is, anderen tot Christus te leiden dan moeten we dichter bij Hem leven. En net zoals bij het verkopen van goede producten, zal het resultaat voor zich spreken.

DE MUZIEK VAN ONS LEVEN

Door Chris Mizrany

Als je me zou vragen wat ik van muziek vind, dan zou ik zeggen dat ik een liefhebber ben. Mijn vrienden zeggen misschien zelfs een fanaat, maar daar luister ik niet naar. Er is iets onverklaarbaars aan muziek, waardoor onze harten beroerd worden en onze zielen in beweging komen. Daarbij kan een krachtige tekst enorm helpen. Die kan onze emoties positief in beweging brengen en ons opbeuren. Ikzelf ben dan ook veel verschuldigd aan geïnspireerde tekstschrijvers.

Maar ook zonder teksten spreken de melodie, de harmonie en expressieve stroom van een muziekstuk voor zich. Wanneer ik naar een klassiek muziekstuk luister voel ik mijn emoties op en neer gaan met de noten. Langzame, treurige trillingen maken plaats voor dansende blije zangerigheid, opkomende stormen en avondluchten. Mijn ziel wordt zonder een woord meegevoerd met de muziek en ik begrijp de bedoeling duidelijk.

Dit geldt ook voor mijn leven. Ik ben gezegend met betrouwbare, gelovige vrienden die de tijd nemen om me aan te moedigen en me op te beuren als ik zwelg in negatieve gevoelens. Ze herinneren me vaak aan een vers, een getuigenis, een citaat of zelfs een grappig verhaaltje. Net zoals met de tekst van een mooi liedje geven ze me hoop en positiviteit en ik ben zo dankbaar voor hun steun. Soms zeggen ze geen woord. Misschien weten ze niet eens wat er in me omgaat.

Ze leiden hun leven waar ook vele hoogtepunten en dieptepunten in zitten, maar de muziek van hun ziel klinkt door in de mijne. Ik voel de stormen, de heldere blauwe luchten, de blije momenten en de sombere tijden. En door alles heen zie ik hun onwankelbare inzet om in Jezus te vertrouwen. En het is echt waar; hun levenslied klinkt luider in mijn leven door dan welke woorden van wijsheid, mooie woorden of verbale uitdrukking dan ook. Ik weet wel dat ze allemaal hun plek hebben.

Er is een tijd dat we antwoorden moeten geven aan uitgeputte, zoekende zielen. Maar zelfs wanneer we maar weinig woorden hebben, wordt de muziek van ons leven, hoe we leven en hoeveel we liefhebben, altijd gehoord.

Als jij je ontmoedigd voelt en in de put zit, of iemand kent die daar mee te kampen heeft en je wilt hem of haar helpen, dan kan Jezus helpen. Geef Hem daar de kans toe door Hem nu op dit moment in je leven binnen te laten:

Lieve Jezus,
ik voel dat U op
de deur van mijn
hart klopt. Ik vraag
U om binnen te komen
en me Uw geschenk van
eeuwig leven met U te geven.
Help me, er alles aan te doen
om liefde en bezorgdheid aan
anderen te tonen, zodat zij
U ook kunnen leren
kennen.
Amen.

Je roeping vinden

Door William B.McGraff

De beroemde Britse schrijver Gilbert Keith Chesterton schreef een serie korte verhalen over een geestelijke, Father Brown, die een goede speurneus was. De nederige priester onderzocht misdaden maar bleef medelevend en begripvol ten opzichte van de schuldigen.

In een van de verhalen geeft Father Brown een goede raad aan een schuldig individu dat de trappen van de kerktoren op was gevlucht. Hij zegt tegen hem: “Weet je, het kan gevaarlijk zijn als gewone mensen zichzelf op hoge plaatsen zetten. Zelfs bidden vanaf een hoge plaats kan gevaarlijk zijn. Goede mensen die een verheven idee over zichzelf krijgen gaan al snel op anderen neerkijken en veroordelen anderen maar wat gemakkelijk. Dan vinden ze het heel normaal om mensen verbaal te vernederen en gaan ze het misschien ook normaal vinden om gewelddadige misdaden te begaan. Maar nederigheid is de moeder van reuzen en men kan grote dingen zien beneden in het dal, waar men thuishoort.”[1]

Vervolgens zegt Father Brown dat hetgeen hij over hem weet, best wel vertrouwelijke informatie kan blijven, maar hij vraagt hem het pad van eerlijke ommekeer te kiezen, en zichzelf aan te geven.

Father Brown wordt in de serie beschreven als iemand die het beste maakt van zijn nederige plaats in de samenleving. Hij is er tevreden en maakt zich nuttig. Hij heeft zelf geen auto, maar glimlacht meestal als hij op zijn fiets rond rijdt. Als anderen hem beledigen raakt hem dat nauwelijks en hij zal vaak antwoorden met een vriendelijk wederwoord of iets opmerken waar ze samen dankbaar voor kunnen zijn. Hij gaat gewoon verder met wat hij gelooft dat hij moet doen, en hij doet het iedere dag opnieuw.

Zijn goede instinct voor het oplossen van misdaden wordt aangescherpt door een favoriete hobby die hij heeft: het lezen van misdaadromans. Anderen proberen hem over te halen om zich enkel te houden aan de traditionele bezigheden van een parochiale priester. Die verricht hij ook getrouw, maar in zijn hart weet hij dat hij ook geschapen is om zijn neus in de ernstige aangelegenheid van het oplossen van misdaden

te steken. Zijn interesse wordt een deel van zijn roeping, en hij is er goed in zodat hij de foute dingen die hij om zich heen ziet gebeuren toch weer kan rechtzetten

Father Brown bidt ook dat onrechtvaardige situaties opgemerkt worden. De plaatselijke hoofdrechercheur vindt het vreselijk dat de priester zich met zijn onderzoeken bemoeit, maar ofschoon Father Brown nooit de eer opeist voor het oplossen van de raadsels bewijst hij keer op keer dat hij onmisbaar is.

God heeft ons allemaal geschapen voor een specifieke plaats en met een specifiek doel in gedachten. Misschien zouden we ons meer op onze plek voelen als we altijd klaar stonden om ons best te doen tijdens de reis van het leven.

Er is niets mis mee als we graag willen uitblinken in de dingen die we doen en er voor geprezen willen worden, maar we kunnen ontmoedigd en ontevreden worden als we op ons kleine plekje in het leven neerkijken en naar een ogenschijnlijk verhevener positie verlangen. Er zijn zeker mensen die uitblinken in posities waar ze enorm veel kunnen doen in belangrijke functies. Maar het merendeel van ons vervult een eenvoudige taak die als alledaags wordt beschouwd. Niettemin hebben we allemaal waardevolle verborgen talenten ontvangen die in onze huidige omstandigheden kunnen worden ontwikkeld.

En wanneer we onze situatie accepteren en er alles mee doen wat in ons vermogen ligt, zullen we vaak zulke verborgen of aanvankelijk sluimerende talenten ontwikkelen die we dan kunnen gebruiken om anderen mee te helpen. Dat geeft ons dan weer tevredenheid en een gevoel van vervulling.

Sommige mensen weten op jonge leeftijd precies wat ze willen doen en wat ze willen worden. Maar er zijn er veel meer die hun weg gewoon nog moeten vinden, een beroep moeten kiezen en vaak klein moeten beginnen en moeten leren tijdens het uitvoeren van hun vak. De sociale druk, de cultuur van deze wereld beïnvloeden de manier waarop we denken en kunnen vaak op een negatieve manier op ons inwerken, zodat we op onze plek en positie gaan neerkijken als we ogenschijnlijk wat gewoner werk doen. Maar er is geen enkele plaats of positie die te gewoon is of te alledaags, als het de plaats is die God voor ons bedoeld heeft en waar Hij ons unieke vaardigheden kan geven.[2]

Er staat heel veel in de Bijbel over mensen die uit de gelederen van de onbekendheid en de alledaagsheid werden gehaald, die belangrijke functies gingen vervullen, zoals het dienstmeisje van Naäman dat hem vertelde waar hij genezing kon vinden van zijn melaatsheid[3] en het joch dat Jezus zijn visboterhammen gaf, die toen werden vermenigvuldigd zodat er 5000 mensen mee gevoed konden worden.[4]

Onze plaats in het leven gaat misschien niet gepaard met een lucratief inkomen of een positie met populariteit, maar het kan een bijzondere plaats worden met grote voldoening als we de belangrijkste waarden op de eerste plaats zetten; God liefhebben met heel ons hart, heel onze ziel en al onze kracht, en onze naaste liefhebben als onszelf.[5] Waar ter wereld Hij ons ook heeft neergezet, en hoe lang het ook mag duren, we accepteren het en leren om er iets van te maken. Dat is precies wat Father Brown deed.

1 Naar het verhaal 'The Innocence of Father Brown', 1911.
2 Zie 2 Korintiërs 10:12
3 Zie 2 Koningen 5:1-15
4 Zie Johannes 6:4-14
5 Zie Markus 12:29-31

VOOR WIE BEN JIJ EEN DWAAS?

Door Linda Cross

"Als jullie in Mij blijven en Ik blijf in jullie, brengen jullie veel vrucht voort. Want zonder Mij kunnen jullie niets doen. …Als jullie één met Mij blijven en Mijn woorden niet vergeten, kunnen jullie vragen wat jullie willen en het zal gebeuren. Door veel vrucht te dragen, bewijzen jullie Mijn leerlingen te zijn. Daardoor wordt duidelijk hoe glorierijk Mijn Vader is."[1]

Dit vers blijkt zo waar te zijn. Als ik Jezus op de eerste plaats probeer te zetten in mijn leven, komen er allerlei onverwachte mogelijkheden aanwaaien en gaan er deuren open om mijn geloof met anderen te delen. Vaak gebeurt dat als ik met mijn dagelijkse routine bezig ben, zoals wanneer ik met het openbaar vervoer reis.

Op een zo'n rit zag ik, terwijl ik het busstation naderde waar

het al vol stond met allerlei mensen, twee mannen die duidelijk dronken waren. Een had een plastic tas in zijn hand die vol zat met bierblikjes. Ze waren luidruchtig en vervelend en mijn eerste reactie was om me maar op een afstand te houden, omdat ik geen zin had in moeilijkheden.

Maar toen voelde ik dat God me een duwtje gaf: "Ga met hen praten!"

Het kwam in me op dat ik hen al snel op hun uiterlijk en hun gedrag beoordeeld had. Er staat in de Bijbel: "De mensen beoordelen iemand naar zijn uiterlijk, maar Ik kijk naar zijn gedachten en hoe hij innerlijk is."[2]

Het kon Jezus niet schelen wat voor status of etiketje de mensen op hadden als Hij er voor koos hen liefde en aandacht te schenken. Hij werd er zelfs van beschuldigd een dronkelap te zijn omdat Hij zich ophield met het verkeerde volk. Hij verkoos om lief te hebben, boven reputatie en gemak.

Ik worstelde met twijfels of ik Gods wenk wel moest opvolgen, maar besloot toen om het er op te wagen. Ik gaf allebei de mannen een traktaatje en zei tegen hen dat ik hoopte dat het hun dag beter kon maken. De man met de bierblikjes zei tegen me dat hij een heleboel slechte ervaringen had met Christenen die over de liefde van Jezus praatten, maar tegenover hem neerbuigend waren. "Daar wil ik niets mee te maken hebben!" zei hij er nog bij. Steeds meer mensen kwamen het busstation binnen en luisterden stilletjes naar ons ongewone gesprek over redding.

Tenslotte lachte de onbeschoftste van de twee en zei keihard en overduidelijk: "Ik neem Jezus aan als ik met je naar bed mag!" Ik besefte dat het een poging was een gelovig iemand voor schut te zetten en dat was ook zo, want voordat ik de kans kreeg om iets terug te zeggen zei hij er zuchtend

bij: “Of geef me anders wat te eten!”

“Wanneer heb je voor het laatst gegeten?” vroeg ik.

“Ik heb al twee dagen geen fatsoenlijk maal gehad,” gaf hij ten antwoord. Er viel een stilte. Ik vroeg God hoe ik dit aan moest pakken. Ik wist dat dit Zijn kans was om deze man te laten zien dat Hij echt van hem hield.

“Goed dan,” antwoordde ik. “Ik maak vanavond spaghetti voor mijn hele gezin. Ik kan je hier tegen etenstijd weer ontmoeten met een warme maaltijd.” Hij kwam gretig een tijd overeen waarop we elkaar weer zouden ontmoeten en daarbij veranderde zijn houding van spottend naar respectvol. Er was niet veel tijd meer, aangezien de bus ieder moment kon komen, dus voelde ik dat God wilde dat ik voor hem zou bidden. Daarop begon zijn drinkmaatje, de aanvankelijk zachtere man, boos te schreeuwen: “Hoe kan Jezus hem dan helpen?”

Maar de man met wie ik gepraat had zei bestraffend: “Je mag wel wat eerbied voor gebed hebben man! Ze gaat voor me bidden!”

Ik pakte hem bij de schouder en we bogen allebei ons hoofd onder de starende blikken van de omstanders, terwijl ik voor zijn redding bad en ook dat hij zou begrijpen hoeveel Jezus van hem houdt en dat hij verlost kon worden van zijn alcoholisme.

Hij was ontroerd en zei met verstikte stem: “Ik kreeg een warm gevoel in mijn hart toen je voor me bad. Zoiets heb ik nog nooit gevoeld!”

Toen kwam de bus en ik stapte in. “Dank je!” zei hij toen we afscheid namen.

Toen ik die avond eten klaarmaakte hield ik genoeg eten voor twee personen af en pakte het in met plastic bestek en servetjes erbij. Ik vroeg me wel af of hij eigenlijk nog zou komen opdagen op de afgesproken tijd maar dat deed hij, nu helemaal nuchter. We stonden in het lege busstation en praatten nog even over de genezende kracht van Jezus. Toen ik hem het eten overhandigde legde ik uit dat ik genoeg eten voor twee had ingepakt. “Dank je!” riep hij uit. “Mijn kamergenoot heeft ook honger en ik was van plan om mijn eten met hem te delen!”

“Niemand heeft ooit zoiets voor me gedaan!” zei hij.

Ik was zo blij over de dingen die gebeurden toen ik bereid was om te doen wat Jezus zei, toen Hij me vroeg om iets ongewoons te doen om een getuigenis voor deze man te zijn, ook al was het aanvankelijk lastig, vanwege alle mensen die er omheen stonden. Ik wil graag van mijn normale routine afwijken om een dwaas voor Christus te zijn3 wat Hij ook van me vraagt of hoe moeilijk het aanvankelijk ook mag zijn. Zoals al meerdere mensen gezegd hebben: “Ik ben een dwaas voor Christus, voor wie ben jij een dwaas?”

JONATHANS INTEGRITEIT

Door Maria Hodler

Ik vind altijd dat Prins Jonathan, de zoon van de eerste gezalfde koning van Israël, een verbazingwekkend voorbeeld in de Bijbel is van eer en integriteit. Denk je eens in: logisch gezien werd er verwacht dat hij zijn vader, Koning Saul zou opvolgen als koning, maar in plaats daarvan zalfde de profeet Samuël de jonge David.

Als ik in Jonathans plaats was geweest zou ik op een van de twee manieren door de knieën zijn gegaan:
Ofwel ik zou vreselijk jaloers zijn geweest en gedacht hebben dat ik oneerlijk behandeld was. Of ik zou me verder niets meer van de belangen van het koninkrijk hebben aangetrokken.

Om je eerlijk de waarheid te zeggen heb ik allebei de reacties al eens vertoond, aangaande dingen die veel minder belangrijk waren dan het verliezen van mijn plaats als troonopvolger. Het is makkelijk voor me om wat ik beschouw als 'mijn morele waarden' uit het oog te verliezen als ik vind dat ik benadeeld word.

Maar hoe ging Jonathan daar mee om? Zo lang hij nog prins was, deed hij zijn best om een goede prins te zijn, tot het bittere einde, toen hij stierf tijdens een tot mislukking gedoemde strijd.1 Zelfs terwijl hij zijn rol als prins vervulde, eerde en beschermde hij ook de toekomstige koning David bij ontelbare gelegenheden.

Jonathan gedroeg zich dapper in dienst van zijn land. Hij had de moed tegen duizenden Filistijnen te vechten met de hulp van slechts een wapendrager. 2 Hij scheen ook bezorgd te zijn geweest over het welzijn van Israël en speelde een actieve rol in de regering van zijn vader. Jonathan zei eens tegen David: "Alles wat hij van plan is, overlegt hij met mij en als hij ook maar iets voor mij verborgen hield, zou ik dat merken."3

Ik geloof niet dat Jonathan het regeren van Israël als een kansje zag om er zelf beter van te worden. Het scheen hem niets te kunnen schelen wie de koning was, zolang het land maar op Gods manier geregeerd werd. Hij stond volledig achter David, enkel om het simpele feit dat hij Gods gezalfde was. Daar is integriteit voor nodig; het soort diepgewortelde integriteit die voortkomt uit volledig vertrouwen op Gods voorzienigheid.

Zijn vader Saul daarentegen gaf in veel situaties blijk van een gebrek aan integriteit. Hij ging herhaaldelijk tegen zijn eigen woord in, was ongehoorzaam aan de profeet van God en was meer geïnteresseerd in het beschermen van zijn eigen macht dan dat hij goed werk deed als koning. Sauls angst dat hij zijn koninkrijk zou verliezen zorgde er juist voor dat hij veel foute beslissingen nam die hem uiteindelijk het koninkrijk en zijn leven kostten.

Nu zal ik het over mezelf hebben. Een paar jaar geleden had ik grote problemen op mijn werk. Die kwamen tot uitbarsting toen iemand van wie ik vond dat hij minder voor het bedrijf deed dan ik, de promotie kreeg die mij toekwam. Ik had heel erg mijn best gedaan voor mijn werk in het bedrijf en was er volledig van overtuigd dat ik de promotie verdiend had. Ik probeerde mijn nederlaag sportief op te nemen, maar ik was volkomen gefrustreerd. Mijn "teamgeest" ging het raam uit.

Ik vind het vreselijk als ik het gevoel heb dat iets oneerlijk is! Als gevolg daarvan denk ik soms dat ik me dan ook maar oneerlijk moet gedragen. Of erger nog, dan vind ik dat ik het recht heb om zo te reageren als mensen zich zo gedragen.
Ik was wel een week aan het zwelgen in zelfmedelijden voordat ik besloot over mijn situatie te bidden. En raad eens wie God toen in mijn gedachten bracht? Ja, Jonathan. God herinnerde me aan Jonathans liefde voor David en aan het feit dat hij Gods keuze niet in twijfel trok. Jonathan zou vast wel een goede koning zijn geweest voor Israël, maar God verkoos David, en Jonathan vertrouwde er op dat God

de juiste keuze deed.

Om het soort mens te zijn dat zijn best kan doen in de positie die God voor hem gekozen heeft, ook al zitten er geen voordeeltjes of prestige aan verbonden, daar is integriteit en eer voor nodig. Om te kunnen zien wat voor rol God voor je in gedachten heeft en die te spelen zonder te kijken of iemand anders misschien iets beters heeft gekregen, of wel of niet zijn best doet, daar moet je een groot mens voor zijn. Zoals uit mijn verhaal blijkt, heb ik dat niveau niet gehaald.

Om mijn daden op het niveau van mijn overtuigingen te krijgen heb ik heel wat werk moeten verzetten. Dat is mijn persoonlijke definitie van integriteit geworden, en een van de vragen die ik mezelf kan stellen wanneer ik wil weten of ik de juiste keuze maak is: "Komen mijn daden overeen met wat ik geloof?" Slechts wanneer ik die vraag positief kan beantwoorden kan ik verzekerd zijn dat er geen twijfel bestaat aan mijn integriteit. Gelukkig ben ik er in geslaagd mijn daden en mijn houding ietwat te verbeteren en heb ik geleerd om mijn specifieke rol in het geheel te vervullen, zodat mijn leidinggevenden me begonnen op te merken.

1. Zie 1 Samuël 31:6
2. Zie 1 Samuël 14:1-16
3. 1 Samuël 20:2

<< >>

Eeuwigheid

Mijn dochter vroeg me eens of ik er spijt van had dat ik mijn leven aan het dienen van Christus gewijd heb. Ik antwoordde: "Nee hoor, helemaal niet. Ik denk altijd aan de eeuwigheid."

Het woord "eeuwigheid" is populair geworden door een opmerkelijk iemand die in 1967 overleden is; Arthur Stace, wiens levensverhaal herdacht is in een boek, een opera en een film.

Hij groeide op in een gezin waar alcoholisme en mishandeling normaal waren en hij was de eerste 45 jaar van zijn leven betrokken bij kleine criminaliteit. Arthur was een "dronken, waardeloos wrak," zoals hij beschreven werd door de man die zijn biografie schreef. Dat veranderde volkomen toen hij op een dag een preek hoorde over Jesaja 57:15: "De hoge en doorluchtige, die de eeuwigheid bewoont, de Heilige, zegt: Ik leef in die hoge en heilige plaats, maar ook bij ieder die berouwvol en nederig is, Ik verfris de nederigen en geef nieuwe moed aan mensen met een berouwvol hart."[2] Later zei Arthur: "Ik begon zomaar te huilen en ik voelde een enorme aandrang om het woord 'eeuwigheid' op te schrijven." Hij voelde in zijn zakken en vond een krijtje. Hij was analfabeet en kon zijn eigen naam nauwelijks schrijven, maar hij zei: "Toen ik het woord 'eeuwigheid' begon op te schrijven kwam het er vlekkeloos uit, in een prachtig handschrift. Ik begreep niet hoe dat kon en ik begrijp het nog steeds niet." Tijdens de 28 jaar die daar op volgden ging hij iedere week een paar keer om 5 uur 's morgens zijn huis uit en schreef het op in openbare gelegenheden om de mensen die het lazen er aan te herinneren wat echt belangrijk is in het leven. Hij schreef "Eeuwigheid" zeker 50 maal per dag op met krijt en vetkrijtjes. Uiteindelijk had hij dit magische en tot nadenken stemmende woord een half miljoen keer geschreven, overal in de stad. Het verhaal van Arthur geeft ons inspiratie om te gebruiken wat we tot onze beschikking hebben, hoe klein het ook mag zijn, al is het maar een krijtje, om een positieve kracht te zijn in de wereld. Er staat in de Bijbel dat het leven als het gras is, de bloemen, of een damp, dat we hier maar even zijn en dan weer weg zijn.[1]

Francis Chan sprak eens voor een publiek over de eeuwigheid en hij had een lang touw meegebracht om dit te illustreren. "Stel je eens voor," zei hij, "dat dit touw eindeloos doorgaat en je leven illustreert in verhouding tot de eeuwigheid." Toen wees hij naar een paar centimeters van het touw die rood gekleurd waren. "Dit zou dan je tijd op aarde voorstellen." Sommige mensen leven enkel voor het aardse gedeelte van hun bestaan terwijl ze geen aandacht schenken aan de rest, hun eeuwige leven. Maar wat we hier en nu doen zal zijn weerklank hebben in het hiernamaals.

1.Zie Psalm 103:15,16; Jakobus 4:14

GELUKKIGE MENSEN

Ik zou het heerlijk vinden als de wereld gevuld werd met blij en goddelijk gelach: vrolijk, aanstekelijk, feestelijk, heilig gelach van het soort dat vreugde verspreidt over de hele wereld!
"Het volk dat zo kan leven, is een gelukkig volk! Het volk dat de HERE God aanbidt, is een gelukkig volk!"1 Ik vind het fijn als Ik Mijn volk vervuld hoor zijn van blijdschap en wanneer die vreugde tot uiting komt in gelach. Het stijgt naar Mij op zoals lofprijzing. Het lijkt heel veel op lofprijzing en is vaak vermengd met lofprijzing. Het is vreugde aan de wereld en een vreugde voor Mij om te horen.

Ik heb het hier over het gelach waardoor je geest opgebeurd wordt. De emotie die de grenzen van de fysieke wereld overschrijdt en de zalen van de hemel vult met vreugdevolle festiviteiten! Gelach kan de geesten van de mensheid opbeuren en jullie weten allemaal hoe wanhopig groot die nood is. Ga dus de paden en lanen op en breng anderen naar Mijn Koninkrijk en zorg ervoor dat ze zingen van vreugde! Ga naar de plaatsen waar de mensen eenzaam zijn en verspreid gelach en zonneschijn. Ga er op uit en maak mensen aan het lachen, dan maak je Mijn dag de moeite waard! Laat de aarde gevuld zijn met gelach!